

Châu Phi và World Cup: Khó khăn khó tránh khỏi!

Tác Giả: Nguyễn Văn Khanh (viết tại Soccer City Stadium)
Thứ Bảy, 03 Tháng 7 Năm 2010 15:05

1. Chúng tôi đi đến khi nhìn thấy các cầu thủ Ghana bước ra sân Johannesburg sau thất bại 2-4 trước đội tuyển Uruguay đến từ Nam Mỹ,

mà ngay từ ngày đầu khi đặt chân đến đây tôi đã nhìn thấy cái khó của làng bóng tròn Châu Phi.

2. Trong suốt bao nhiêu năm trôi qua, vùng đất vốn còn nhiều bí hiểm này là biểu tượng cho những gì xa xôi xa nhất của nhân loại, từ bệnh tật, chiến tranh, giết chóc, cho đến cảnh nghèo nàn, hủu quố của tham nhũng và đói tài. Đây cũng là vùng đất nhiều mỏ khoáng sản nhất thế giới, và cũng là nơi người dân bị xác giết vì các mỏ làm giàu với các mỏ kim cương, hay dầu mỏ hôi và những mỏ trong những mỏ đang được khai thác bởi người da trắng.

Mặc dù những cuộc tranh tài thể thao như World Cup được tổ chức tại đây và dân chúng đã a phởn lòng, nhưng sau khi trái banh ngừng lăn, đây sẽ tiếp tục là vùng đất bị bỏ quên. Nếu có được thể giới như các nước thì cũng được nước nhưng chuyển công hay ho gì, chúng tôi như chuyển lãnh thổ Robert Mugabe của Zimbabwe bị đưa ra xét xử trước tòa án quốc tế về tội giết người, hay ngay ở Nam Phi, người dân đang thắc mắc không rõ chuyển bà vợ từ của Tổng thống Jacob Zuma người tình sẽ được gì quy về ra sao.

Hầu như không có tin gì hay để nói về Châu Phi cả. Bên cạnh những lời chào hỏi những người của những người dân đã a phởn mà tôi có dịp tiếp xúc, là những lời khuyên phải cẩn thận nếu không sẽ là nạn nhân của kẻ cướp. Bên cạnh những lời ngợi khen mà du khách phát biểu trên TV hay được đăng trên mặt báo, là những lời đồn chính du khách báo nhau: đừng bao giờ xe lạ, đi đâu cũng phải đi cả đoàn. Ngay chính những người dân Nam Phi - chúng tôi như anh sinh viên Thabogo bước sáng làm bữa nhà hàng, bước chi u cả sách đến đi học - cũng thú thú thú với tôi “có nhiều chủ mua giấy thi cho anh đi thăm lắm, nhưng không thể nào để anh đi một mình được, bữa bước phải có người da đen bên cạnh để đi thì tôi mới an tâm”.

Trước những sự thất vọng không thể chịu nổi, người dân Nam Phi vốn phải sống, phải ăn, phải thể những người dân các châu lục khác. Niềm tin và niềm tự hào của họ được đặt vào những giải thể thao quốc tế hiếm hoi dành cho giới trẻ, hoặc là những chiến thắng trên sân cỏ World Cup 2010 mà họ mong chờ các đội tuyển của Châu Phi sẽ tỏa sáng trong 3 tuần lễ vừa qua. Rồi thì họ mong chờ đó không bao giờ đến: có 6 đội được vào vòng chung kết, 5 đội bị loại khỏi vòng bóng gồm cả nhà Nam Phi, Cameroon, Algeria, Bờ Biển Ngà, Cameroon và Nigeria. Đó là cuộc

Châu Phi và World Cup: Khó khăn khó khăn c m t!

Tác Giả: Nguyễn Văn Khanh (viết tại Soccer City Stadium)
Thứ Bảy, 03 Tháng 7 Năm 2010 15:05

cùng -hay đúng hơn hy vọng cùng cả họ - cũng vừa chia tay với World Cup cách đây chỉ vài tiếng đồng hồ.

Các cầu thủ Ghana vui mừng khi họ là đội duy nhất của Phi Châu lọt vào vòng 1/16.
(Hình: Alex Grimm/Getty Images)

3. Không chỉ thất vọng với những sự xảy ra trên sân cỏ, người dân Châu Phi cũng đang hài lòng với những gì họ thấy bên ngoài sân cỏ.

Trong số các nước đi đầu cho họ ở Nam Phi, chỉ có một mình Nigeria được hàng nghìn người hâm mộ tuyển dụng người Phi Châu là ông Rabah Saadane, một cầu thủ người khác nhau chỉ trong một ngày ông thay đổi quê hương.

Tại sao một châu lục mà người dân ở đây mê đá banh, thanh niên làm quen với quả banh từ lúc còn nhỏ, bóng tròn được mặc nhiên công nhận là môn thể thao quốc gia, nhưng lại không có đội tuyển chuyên nghiệp để họ nâng đỡ và huấn luyện cho mình?

Tôi đặt câu hỏi này với những người dân địa phương và câu trả lời nghe được từ họ là chính họ

“cũng thế mà chuyện này tôi thấy chắc năm nay rồi nhưng không tìm ra nguyên do”. Đã có người biết rồi tôi rằng trong 20 năm qua, không nơi nào đào tạo được các cầu thủ tài ba đi đá ở Âu Châu cho bóng Nam Phi và nhiều như Nam Phi, “nhưng đáng ngạc nhiên chúng tôi vẫn mang mà c c m để mình không có huấn luyện viên giỏi để dẫn dắt đội tuyển đi World Cup”.

Không chỉ mình tôi, ngay chính cầu thủ quân Patrick Vieira cũng đã có lần lên tiếng nói về chuyện này. Sinh trưởng ở Senegal và mong có ngày được chơi ở Senegal đi đâu khi đi tuyển, anh nhìn nhận chuyện “Châu Phi không sản xuất huấn luyện viên giỏi là điều quá rõ”. Theo anh thì sau một thời gian chờ đợi, các cầu thủ và ngay những huấn luyện viên bản xứ biết khó có thể tiến xa được với môn thể thao họ đã biết bao nhiêu thì giờ tập luyện, nên cách hay nhất là tìm một vị trí làm khác thay vì hy vọng được chọn đi đâu khi đi ban hành quốc gia.

Điều lòng họ nhận ra, phần đông huấn luyện viên cho các đội tuyển tranh Giải Vô Địch Châu Phi (African Cup of Nations) là người ở Châu Phi, nhưng cả vào đội World Cup thì quốc gia nào cũng nghĩ phải mời huấn luyện viên nước ngoài.

Tại sao vậy? Ông Jomo Sono, cầu thủ huấn luyện viên của Nam Phi cho rằng “chúng hiểu tại sao nhưng rõ ràng tâm lý mới người là huấn luyện viên Châu Phi chứ giải để được chơi Châu Phi, chứ vào đội World Cup phải mời thầy bên ngoài và chọn đội vì thầy ngoài quốc gia họ thì thầy đưa họ đi”. “Điều đó hoàn toàn sai”, ông bổ sung, “và còn là một sự sai lầm cho những người họ có lòng với môn bóng tròn”.

4. Tôi tin rằng đã đến lúc những nhà lãnh đạo các Liên Đoàn Bóng Tròn ở Châu Phi phải thay đổi để suy nghĩ khi tìm huấn luyện viên mới cho quốc gia. Cầu thủ và huấn luyện viên chính là nguồn cung cấp huấn luyện viên, vì họ có rất nhiều kinh nghiệm để chia sẻ cho những người trẻ đi sau và họ luôn mong có cơ hội làm điều này. Quy luật này được áp dụng và thành công khắp thế giới, nhưng không được áp dụng tại Châu Phi.

Đã đến lúc các Liên Đoàn Bóng Tròn Châu Phi phải nhận thức được điều đó. Họ phải hiểu rằng châu lục của họ có nhiều cầu thủ giỏi, phần đông đã trở thành cầu thủ tiêu biểu cho nghề thủ thuật bóng đá giải. Một số đã vào đội, có rất nhiều kinh nghiệm, và phải trao cho những cầu thủ này trách nhiệm đào tạo một thời gian cho các cầu thủ mới. Những huấn luyện viên xuất thân từ Châu Phi là những người cùng màu da, nói cùng ngôn ngữ, chung một phong tục, họ hiểu những yêu cầu cần thiết cho sự thành công mà Châu Phi rất cần.

Châu Phi và World Cup: Khó khăn khó trở lại cội nguồn!

Tên: Nguyễn Văn Khanh (viết tại Soccer City Stadium)

Thị trấn: Bảy, 03 Tháng 7 Năm 2010 15:05

5. Trở lại ban đầu cùng cội nguồn của đội tuyển Ghana kết thúc. Các cầu thủ mang biệt danh “những ngôi sao đen” giờ tay giã tay khán giả ở những hàng ghế trên khi lên xe và lái khách sạn. Tôi nhớ nhớ in hình ảnh ngày hôm qua khi lãnh tụ đáng kính Nelson Mandela đến thăm sân vận động tinh thần, những tiếng hát và hy vọng của cả Châu Phi, và tiếng tù và vuvuzela vang dội khắp mọi nơi ở Johannesburg trong 2 ngày vừa qua, mang biệt ngữ của sự đoàn kết của người dân mọi quốc gia trong trận bán kết của Châu Phi lần đầu tiên vào tứ bán kết World Cup.

Những gì ông Mandela làm khiến mọi người cảm động, tiếng vuvuzela khiến tất cả các cầu thủ lên tinh thần, giúp đội bóng ban đầu đi trên sân trơn nên gặp khó khăn, giúp cú sút trở thành sự chắc chắn, những vận động viên đã có thể xóa tan đám mây mù đang bao phủ bóng tối của làng thể thao của vùng đất có nhiều tiềm năng, những vận động viên đã khai thác cho đúng.